

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2022. november 17.

Tartalom:

A SZERETET

2022.november 11-i örömnepi téma folytatása:

Hogyan kínálja a Hang tanítása az Isten szeretés megvalósítását a számunkra.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: Jézusunk, köszöntünk körünkben, mert hisszük, amikor összejövünk Te is itt vagy. Kérlek, nyisd meg értelmünket, szívünket a tanuláshoz, hogy amikor innen elmegyünk, alkalmazni tudjuk a Nálad tanultakat. Ámen.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Mindenkit szeretettel köszöntök, ma 2022. november 17-e van, csütörtök napja, közösségünknek a tanulási alkalma. Folytatni fogjuk a 2022. november 11-i Örömnép alkalomával elkezdett szeretet című témánkat.

Kata: Az Anikától jövök, neki van mondanivalója, a közösség felé ezt szeretném továbbítani nektek. Nagyon nagy hála és köszönet van a szívében a közösség felé. Örül annak, hogy mindenki részt vesz a tanulásban és János csodálatos odafigyeléssel és részletekbe menően vezeti a tanítás menetét. Minden egyes alkalommal, amikor kezébe veszi a kinyomtatott szöveget, visszaköszönnek azok az ismétlések, amiről már több alkalommal beszéltünk, de ennek ellenére mindig talál a kibontásunkban valami újat, ami vezeti őt. Én személyesen azt éltem meg a vele való találkozásommal, hogy szellemileg nagyon együtt van a testvérekkel. A mai látogatásom várakozásának lelkületében tele volt örömmel, frissességgel, erővel.

János: Nem múlt el az, hogy az Anika különleges ajándék az ég részéről számunkra, mert az ő hűsége nemcsak példát mutató, hanem annál sokkal, sokkal több. Mindnyájan azt tudjuk neki kívánni, hogy szellemileg tudja frissen követni mindazt, amivel Jézus, az Atya, a menny és az angyalok megajándékoznak bennünket.

Kata: Még egy gondolat eszembe jutott Anikával kapcsolatban. Azt mondja, körülbelül több mint egy hónapja nagyon kellemes kórus által elhangzó zenét hall a fülében, miközben látja, hogy az angyalok táncolnak hozzá. Megkérdeztem tőle, hogy ez egybeesik talán azzal, amikor elkezdtünk az angyal könyvben tanított dallal foglalkozni? Azt válaszolta, hogy mindig szeretett dudorászni, énekelni. Nem tudja, hogy ez azért van e. Azt mondtam neki, de most ezt te kapod ajándékba az égtől, az angyaloktól, amitől egyre boldogabb, gazdagabb vagy.

János: Van-e még valakinek mesélnivalója, mondanivalója, története? Nincsen. Akkor menjünk tovább az anyagunkban. Az elmúlt örömnép témáját tekintve, átbeszéltük a szeretet hétköznapi értelmezését, beszéltünk az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

ószövetségben megtalálható „szeretet” kigyűjtött szövegéről. Találkoztunk az Evangéliumokban megjelenő szöveg kiemelésekkel és találkoztunk azokkal az általam kiemelt mondatokkal, amelyekben a lényegét fogalmaztam meg. Most következik a Hang által való tanítások kigyűjtése. Az eddig elhangzottakkal kapcsolatban, mondjuk az Ószövetséggel kapcsolatban, hogyan fogalmaztuk meg, mi a tanulsága ennek a munkának a szeretet vonatkozásában. Tehát, hogyan jelenik meg a szeretet az Ószövetség tanításában?

Kata: Parancsban és törvényben.

Márti: Emberarcú Istent fogalmaz meg, aki bosszúálló és büntető Isten. Ha valaki betartja az ő törvényeit, akkor azt a körülményeiben jobbá, szebbé, nagyobbá teszi az Isten. A szeretetet parancsként fogalmazza meg, ahol elsőként az jelenik meg, hogy féld az Istent és utána az, hogy szeresd. Ez egy ellentétpár.

Ildikó: Azt vettem észre, hogy az ószövetségben is fejlődésen ment keresztül a szeretet fogalma. Először, az első könyvben azt mondja, hogy *megbünteti őket a fiakban*, később pedig a harmadik könyvben azt mondja, *szeresd felebarátodat, mint magadat*. Itt már beszél arról, hogy ne légy bosszúálló, hanem szeress, tehát, elveszik az előbbi gondolkodásmód. Mindenféleképp nagyon kiemeli, hogy *szeresd az Urat teljes lelkedből, teljes erődből*. Én ezt fejlődésnek láttam meg. Az ötödikben az is benne van, *féljed az Urat, a te Istenedet*. És ha úgy látták volna az Istent, ahogyan nem látták, akkor még jónak is gondolnám ezeket a dolgokat. Végül is elmondja, akkor szereted a te Istenedet, ha betartod parancsolatait. Számomra megszelídült.

János: Mit szóltok hozzá?

Márti: Parancsra nem lehet szeretni. Ez valakinek vagy benne van a szívében, vagy nincs.

János: Igen.

Kata: Ha jól értettem, amit az Ildi mondott, hogy szeresd Uradat, Istenedet, ez már az Újszövetségben van.

János: Nem, nem. Ez benne van a Mózes törvényeiben. Az Újszövetségbe innen vették át.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A. Kati: A tízparancsolat része.

Timi: Nekem az a benyomásom, az érzésem, hogy szeretet, félelem, parancsok, egymás mellett szerepelnek, ezért ez az egész olyan, mint egy regula. Elég primitív, nem túl intelligens, mind érzelmileg, mind értelmileg. Egy kevésbé fejlett emberi közösségnek megregulázására szól.

A. Kati: Én ezt kicsit túlzásnak tartom, ezt a primitív és nem túl intelligens kifejezést.

Annamari: Tulajdonképpen ez egy feltételhez kötött szeretet. Akkor szeretek ha,...

János: Igen. Köszönöm szépen ezt a megközelítést. Ildikónak szeretném mondani elsősorban a felvetésére, hogy én ezt a pár kiemelését az Ószövetségnek olyan szempontból vettem figyelembe, hogy mint egy ízelítőt adjak abból, milyen módon jelenik meg a szeretet. Nincs benne Ézsaiás, Dániel és a többi próféta, akik elképesztő mennyiségben jelenítik meg a szeretetet. Ez csak egy nagyon, nagyon szűk ízelítő és én nem tudok ebből arra következtetni, hogy bármiféle fejlődésen, vagy nem fejlődésen menne keresztül a szeretet szavának az értelmezése vagy a tanításokban megjelenő tartalma. Számtalan helyen, talán több százra is tehető az, ahol megjelenik a szeretet szava és annak tartalma. Nyilván a próféta a maga nyelvére lefordítva, maga lelkiületéből közvetítve. A meghatározó a zsidók részére mindenféleképp Mózes volt és ma is az. Az én számomra nem csak azt tükrözte, amit Annamari megfogalmazott, hogy egy vegyes feltétel szerinti szeretet, hanem önmagának is ellentmondó. Azért gondolom önmagának ellentmondónak, mert nem lehet szeretni az Istent, ha közben féljük. Az istenfélelem. Márpedig parancs volt, mint ahogy azt is írja, hogy szeresd az Istent és a felebarátodat. Stb. Mert akkor jól jársz és bőségben lesz részed. Jól figyeljétek! Ha nem szereted, akkor megnézheted magadat. Talán még úgy is benne van ez, hogy elpusztít, minden további nélkül. Jól figyeljétek, hogy a szeretet, mert ez önmagában már egy ellentmondás, amit Kata fogalmazott meg, a szeretet, parancs. Márpedig, vagy a szívből jön, vagy pedig nincs. Parancsra szeretni nem lehet, illetve lehet, de az akkor olyan is. Többé, kevésbé az Ószövetségben megjelenő szeretet tartalmát ez jellemzi és ezzel a néhány gondolattal le is zárhatjuk. Nézzük meg, mit találunk az Evangéliumok területén. Mit adtak a Jézus szájába, mert most már látjuk azt, hogy amikor azt mondják:

Szeresd Uradat, Istenedet egész szívedben és egész lelkedben és egész elmédben,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

azt Jézus szájába adták. Abban maradtunk, hogy Jézus semmiféleképp nem idézhetett, önmaga igazolására, az Ószövetségből. Miért?

Marika: Mert ő mást hozott.

Kata: Jézus az újat hozta.

János: Milyen tekintetben hozta az újat? Mondhatjuk azt, hogy minden tekintetben. Mivel tudjuk ezt igazolni?

Kata: „Senki sem ismeri az Fiút, csak az Atya és senki sem ismeri az Atyát, csak a Fiú.” (Mt. 11.27,)

János: Pontosan erről van szó. Ha valakinek, ha egy népnek a szíve tele van Jahvével, az Ószövetség istenével, akiről a tanítás vonatkozásában már beszéltünk néhány szót a szeretet vonatkozásában, akkor az Atya, mint olyan, akit Jézus mutat be nem csak a tanításban, a magatartásában, a tevékenységében tevékenységével, a lélegzetvételével, a mozdulataival, azt mondja: Ha látni akarjátok az Atyát,

Marika: Nézzetek engem.

János: Nézzetek engem. Egészen pontosan.

Marika: „Én és az Atya egy vagyunk.” (Jn.10.30,)

János: Egy olyan új Atyát mutat be, akiről nyugodtan elmondhatjuk, nem sok köze volt Jahvéhez, a tanítást illetően. Mit vontunk le az Evangélium tanításából?

Márti: Mindenekelőtt el kell mondanunk azt, hogy az Evangéliumokat a zsidóknak írták, akik leírták. Tehát átszövi az összes Evangéliumot az Ószövetségi látásmód.

János: Mit szóltok hozzá? Nem egészen így van. Máté valóban a zsidók számára írta, de már Márk hol írta az Evangéliumát? Rómában, Péter igehirdetése nyomán. Nyilván a pogányokat gondolta megtéríteni. Lukács is ugyanezzel a szándékkal fogalmazta meg az Evangéliumát, miközben János már a keresztényeket célozta meg az Evangéliumának tanításaival.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Ne általánosítsunk.

János: Minden evangélista írónak megvolt a maga szempontja, hogy kinek és hogyan fogalmazza meg az Örömhírt, amely csak Márk Evangéliumában jelenik meg Örömhírként.

Márti: A látásmódjuk mindenféleképp rányomja a bélyegét.

János: Világos. Nyilván ha egy tanítás kinő a zsidó tanításból, de nem abból nőtt ki, de ugyanakkor nem tudta magát elhatárolni tőle, mert lépten-nyomon az Ószövetség szövege, szemlélete, látásmódja, lelkülete jelenik meg. Az evangélisták sem értették meg Jézust, nem értették meg az újat, a teljesen újat. Bármelyik hívő, emberként tud teljesen szakítani a régi látásmódjával, amikor az újjal találkozik?

Nem.

János: A természete nem engedi. Senkinek semmi szemre hányni valónk nincsen ebben a vonatkozásban, mert természetes folyamatoknak vagyunk az örökösei.

Kata: Lásd az angyal tanítását. Mióta boncolgatjuk, és bizony adódik, hogy az első gondolatunkat el kell vetni, félre kell tenni, mert később látjuk, hogy nem fedí a valóságot.

János: Azt is mondhatjuk az Evangéliumok tanítására, hogy itt is ellentmondásokról terhes. Elsősorban ott, ahol az Ószövetség szövege, lelkülete visszaköszön az Evangélium tanításában, mert Jézus szájába adják. Mi már elég sokat vizsgáltunk az Evangéliumok tanításában és meg akadunk akkor, amikor azt mondja, parancsba adja, hogy szeresd ezt, meg azt, vagy azt látjuk, nem az általunk megfogalmazott, felfedezett és megismert Isten lelkületét tolmácsolja. Helyette, valami emberi beavatkozás történik. A. Kati szívem, mit szólsz hozzá?

A. Kati: Nagyjából értem.

János: Nagyon örülök neki. A Máté 22:37-nél, azt emeltem ki pirossal, hogy *az Istenhez tartozásnak parancsolatai, törvényei vannak*, ugyanúgy, mint az Ószövetségben. De ez a szövegből adódik, ami az Ószövetségből ki van véve. Jézus egy új Istent mutatott be, aki nem parancsol, hanem felkínál.

Márti: Felszólít.

János: Ez is igaz, hogy felszólít. Van e valakinek ehhez mondanivalója, gondolata, kiegészíteni valója, kérdése?

Ildikó: Én visszamennék egy gondolat erejéig, mert nem azt akartam mondani, hogy az Ószövetségtől el vagyok ájulva, hanem azt, hogy engem az lepett meg, hogy elfogyott az a része, hogy megbüntet. Az a gondolatom támadt és számomra ez olyan érthetetlen, hogy arra hajazott, hogy az a megváltás, hogy Jézus felvitte a bűneinket a keresztre, ahhoz hasonlít. Az is olyan faramuci.

János: Menjünk tovább, nézzük meg, mit kínál a Hang válaszaiban. Gondoljátok el, hogy több mint tízezer kérdésre válaszolva, hány és hány levélben jelenik meg a szeretet tartalma, annak fogalma, lelkülete. Ebből megint csak érintőlegesen emeltem ki néhányat mintának. Vitathatatlan, hogy az én látásmódom is rányomja a bélyegét ezekre a kiemelésekre. Igyekeztem olyanokat választani, amelyekhez hozzá lehet szólni. A Kati, olvass légy szíves.

A SZERETET

A HANG-válaszaiban:

„**6. válasz:** - Értsétek meg, most Én vallok nektek szerelmet.... Koldulom szereteteket. **Szeretlek benneteket.** Igen. Azt az életemet, mely föltámadt, a mennybe fölment, azt odaadtam érted, neked.... **Nekem nincs sok szeretetem.**

Csak egy. EGY! **Ezzel szeretlek.** Mindenkinek mondom, amit mondok:

Egyetlenem vagy. **Ha még valakit úgy szeretnélek,** mint téged, akkor kettő lenne belőled.”

- Jézus mindent odaadó szeretetének a középpontjában minden ember van.

János: Mit szóltok hozzá? Hogy látjátok, mennyire valóságos az a szeretet, mennyire illik a látásmódunk szerinti Atya lelkületéhez?

„Koldulom a szereteteket.”

Kata: Ez megüti a fületem, mert ha Jézus nem vár bocsánatot, akkor miért koldulná a szeretetünket?

János: Igen. Aztán?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Emberi szeretetről van inkább szó.

Márti: Amit leírtál összefoglalóként, ahhoz mondom hozzá, hogy a teremtésben minden az emberért van, így természetesen a szeretet is.

„Az életemet odaadtam érted,”

Timi: Ez is nagyon visszahozza a katolicizmus gondolkodásmódját. Találkozunk azokkal az állításokkal, amiből a Feri bácsi jött. Hasonló, amit az előbb a zsidókra vonatkoztatva mondtunk, ugyanúgy Feri bácsin is átütöttek a régi dolgok, amíg az újba beletanult.

János: Igen.

Kata: Régebben már megfogalmaztuk, hogy Jézus azt tanítja, Ő maga az Élet. Mi az, hogy feltámadt? Ez még az a látásmód, amiben Feri bácsi nem volt a helyén.

Annamari: Az utolsó mondatról mindig hadilábon álltam amióta ezt olvasom, mert én azt gondolom, hogy az Isten mindenkit egyformán szeret. Nem értem azt a mondatot, hogy:

„Ha még valakit ugyanúgy szeretnék, mint téged, akkor kettő lenne belőled.”

Ivett: Az egésznek egy teljesen emberi hozzáállása van, amiben Feri bácsi próbálta közelebb hozni az Isten világát, az Isten képét az emberhez. Valójában egyik mondatban sem találok túl sok realizmust.

János: Mondhatjuk-e azt, hogy Feri bácsinak az Istent szeretése jelenik meg ebben a kicsit túlzottan hangzó megfogalmazásokban és jelzőkben, ami kétségkívül a katolikus és keresztény látásmódjából megmaradt. Az Isten nem vall soha szerelmet az embernek. Ez egy teljesen emberi megközelítés, amely szeretné valahogy érzékelteni azt, hogy mennyire szereti az embert.

De ez így nem oké. Majd amikor a szerelemről beszélünk a Hang tanításában vagy az angyal könyv vonatkozásában, látni fogjuk azt, hogy más az égi szeretet és más a földi szeretet. Mennyiben és miben más, mi a tartalma, azt fel nem tudjuk fogni. Az ember a földi szeretet tartalmát magától értetődően a tapasztalatai alapján fogalmazza meg, látja meg és ítéli meg. Amennyiben ha ezt kivetíti, hát csalódni fog.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: Szerintem semmi köze nincs a szeretetnek és a szerelemnek egymáshoz.

János: Itt a földön. Hát erről nem is beszélve. Majd ha erről fogunk beszélgetni, akkor ki fogjuk tárgyalni, hogy miért. Én is azt gondolom, óriási különbség van földi vonatkozásban. Az pedig, hogy mennyei vonatkozásban, hogy néz ki, hát kapjuk össze magunkat, hogy ezt meg tudjuk fogalmazni. Azt mondja:

„Azt az életemet, amely feltámadt.”

János: Jézusnak nem volt élete. Miért?

Ő maga volt az élet.

„Azt az életemet.....áldoztam fel.”

János: Olyan nincs, hogy *azt az életemet*, mintha több életem lenne, *áldoztam fel*. Nincs sok élete se, *Ő* maga az élet. Az is nonszensz, hogy nincs sok szeretetem, mert *Ő* maga a szeretet. Ezek nyilván olyan megközelítések, hogy az, aki olvassa ezt a választ, megéli azt, hogy *ő* meg van emelve. A funkcióját ebben a vonatkozásban tökéletesen betölti, de ahogyan az Ivet fogalmazta meg, a realitástól igen messze van. Mintha azt adná Jézus az illetőnek, amire a legnagyobb szüksége van. Lehet nagyon el volt esve, lehet, hogy magára hagyták, kétségbe volt esve, emiatt. Sok minden lehet. Sőt mi több, az utolsó mondatot egy hibás megközelítésnek látom, miként:

„Ha még valakit úgy szeretnék, mint téged, akkor kettő lenne belőled.”

Olyannal nem példálózhat Jézus, ami önmagának mond ellent. Az Istenben nincs ismétlés. Ez az alap. Akkor hivatkozni sem lehet rá, ha nincs benne ismétlés.

Marika: Én sosem értettem, hogy akkor kettő lenne belőled.

János: Azt hangsúlyozza ki, hogy egyetlenem vagy. Az *Ő* szeretete olyan nagy, hogy téged, mint egyetlen megteremtett, létben tart és boldogítani akar. Nincs több olyan, mint te, nem szeret senkit sem úgy, mint téged. Ezt akarja elmondani.

Marika: Egyedüli példány vagyok. Kézenfekvő. Köszönöm.

A. Kati: Senki nem olyan, mint a másik ember, ezért szereti másképp.

János: Semmi nem olyan, mint a másik.

A. Kati: Az anya is minden gyermekét szereti, de nem ugyanúgy.

János: Nem tudja ugyanúgy szeretni.

A. Kati: Különbözőek a gyerekek, különböző féleképpen szereti őket.

Kata: Azt látom ebben a mondatban egy előrelépésként nagy pozitívumnak, hogy méltó vagy Hozzám. Az emberek fejében többnyire az van, hogy méltatlan az Istenhez.

János: Nagyon köszönöm, hogy ezt kihangsúlyoztad és elmondtad, mert jót is tudjunk ebből megfogalmazni, ami megemeli ezt a szöveget.

Ivett: Nekem is az jutott eszembe, ha az egyházban valaki bűnt követ el, vagy rosszat csinál, akkor, mint bűnöst, nem szereti az Isten. Ezt próbálja az egész ellensúlyozni.

Márti: Egyedi teremtményei vagyunk az Istennek, ez a lényeg.

János: A végtelenségben nincs ismétlés. Mehetünk tovább? Kata te olvasd 8. választ.

8. válasz: Először is, nem bennetek bíztam, mikor szabadnak, tehát szeretetre teremtettek titeket. Azért vállalhattam ezt a rizikót, mert nagyon jól ismerem Saját Szeretetemet. Magamban bíztam tehát, és nem bennetek.

- Jézus önmaga szeretetének ismeretében vállalta, az ember szeretetre való teremtését.

János: Tehát ezt fogalmazza meg a szöveg.

„Nagyon jól ismerem Saját Szeretetemet.”

Ildikó: Ez is olyan furcsa, hogy az Isten ezt mondja. Így csak ember fogalmaz.

Ivett: Nyilvánvalóan az Isten nem bízik az emberben.

Timi: Magában sem kell bíznia.

„Vállalhattam ezt a rizikót,”

János: Azt mondja, hogy a saját szeretetére teremtette az embert.

Annamari: Azért azt ne felejtsük el, hogy ezeket a válaszokat meg kellett, hogy értsék azok, akik ezt kapták. Nem lehetett az angyal szintjén megfogalmazni azt. Gondolom, a Feri bácsi úgy fogalmazott, ahogy ő tudott, másrészt, ahogy a sugallatot meghallotta.

János: Én inkább azt gondolom, az nyomja rá erre a bélyegét, hogy Feri bácsi embernek látta Jézust.

Annamari: Igen embernek látta?

János: Hátha így mondja, hogy: *vállalhattam ezt a rizikót*, ilyen csak ember csinál.

Ivett: Meg, hogy nem bízom benned.

„Magamban bíztam tehát, és nem bennetek.”

János: Megint embernek látja.

Marika: Ahogy a teológián tanították.

János: Világos. Az Isten nem így gondolkodik, hogy kiben bízok, kiben nem bízok. Az Isten kiárad. Aztán az ember azt kezd vele, amit tud. Ha nem tud vele mit kezdeni, akkor számára nincs Isten. Mehetünk tovább Timi.

9. válasz: Az Én erőm, szeretetem valóban életet fakaszt. Az-az Istenember-vér, mely e földre hullott, ERŐM győzelmét jelentette a ti erőtök felett. Ismerem szeretetem végtelen erejét. Ezért bízom. Nem a ti nagyszerűségetekben, hanem abban, hogy azzá tudlak tenni benneteket szeretetem erejével, amivé szeretnék.

- Az Isten szeretete nemcsak az élet forrása, hanem embert alakító erő is.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ennek a szövegnek ugye az a tartalma, hogy az Isten szeretete nemcsak az élet forrása, hanem az embert alakító ereje is. Ezt akarja mondani. Na, mit szóltok hozzá? Nézzük meg az első mondatot.

„Az Én erőm, szeretetem valóban életet fakaszt.”

Kata: Ezzel nincs baj.

Annamari. Ez még jó. Nem?

János: Többé-kevésbé. Hozzá kell tennem, hogy nem az ereje és a szeretete, hanem az Igéje, mert Jézus igeként jelent meg.

Ildikó: És maga az élet, akkor milyen életet fakaszt?

János: Tehát igeként jelent meg, ne legyünk annyira kukacosak.

Kata: Ez így elmegy.

„Az-az Istenember-vér, mely e földre hullott, ERŐM győzelmét jelentette a ti erőtök felett.”

János: Máris megjelenik a Feri bácsi istenember variációja, ahol nem tudja eldönteni, hogy ember vagy Isten, ezért elfogadja az egyház istenember variációját.

Marika: Gondolatában, összességében ugyanaz, mint a nyolcas válasz.

János: Igen. Győzni kellett- e Jézusnak az emberi erők felett?

Marika: Nem.

Kata: Annak idején, amikor a Hang leveleket tisztáztam, megütötte a fületem, mi az, hogy legyőztem a világot.

János: Az evangéliumban van olyan szöveg, hogy: *Én legyőztem a világot.* Nyilván ezekből a szövegekből születik meg ez a látásmód, mert el van fogadva. A Feri bácsinak eszébe nem jutott, hogy az Evangéliumot emberek írták. Ő azt tanította, hogy az Evangélium minden szavát úgy kell elfogadni, ahogy oda van írva. Ebből fakad mindaz, ami ilyenkor így megszületik. Ebben a vonatkozásban ő is egy hiszékeny ember volt. Azt mondja:

„Azzá tudlak tenni benneteket szeretetem erejével, amivé szeretnék.”

Annamari: Ebben az esetben az Isten, mulasztással vétkezik, hogy azonnal bennünk lesz és minden ember tökéletes lesz.

János: Pontosan.

Kata: Mind emellett megjegyzem, hogy ez a tartalom, merőben többet kínál annál, mint amikor büntető Istenről beszélünk.

János: Köszönöm. Itt valóban a valós istenkép kérdése jelenik meg, hogy valóban tudjuk-e azonosítani, nem eleve elvetni, hogy egy olyan ellentmondást fogalmaz meg, amelyben az egyik állítás kizárja a másikat. Marika te jössz.

28. válasz: Ágostonon keresztül azt mondtam valaha: 'Szeress, és tégy, amit akarsz.' Most ezt így fogalmazom: szeress, és kész. Úgy nem tudsz szeretni Engem sem, hogy ne gondolj rám, hogy ne foglalkozz Velem.

- Ágoston- Jézus tanításában szeretned kell, és akkor Rá gondolsz és Vele foglalkozol.

János: Mondjátok, mit gondoltok erről? Mondhatom-e, hogy az én problémám az, hogy hiányzik az, hogy hogyan szeret.

Márti: Jézus szerint.

„Szeress, és tégy, amit akarsz!”

János: Ezzel nincs megfogalmazva, hogy Velem, vagy Általam, vagy Bennem. Olyan nincs, hogy én szeressek Jézus nélkül. Mi már elfogadtuk azt, hogy ha Jézus a szeretet, mit kell vele csinálnunk?

Kata: Be kell fogadnunk.

János: Ha befogadjuk a szeretetet, mint Jézust, akkor ki fog szeretni bennünk és általunk?

Jézus.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Akkor az a szeretet, amivel szeretni tudunk az Jézus szeretete. Tehát ez az általános megfogalmazás, hogy: „Szeress, és tégy, amit akarsz!” Nagyon jól hangzik, de pontosításra szorul.

Kata: Az, hogy azt mondja, hogy az a feltétel, hogy szeress, ez sokkal-sokkal több, mint az, hogy féld.

János: Igen.

Annamari: Akkor lehet, hogy az inkvizítorok is szeretetből küldték máglyára, mert különben az ördögé lett volna, ha: „Szeress, és tégy, amit akarsz!”

János: Nem tudom az inkvizítorokat semmilyen vonatkozásban normális emberként venni, még a hit vonatkozásában sem, mert ha egyetlen egy parancsot figyelembe vesznek, hogy: Ne ölj! –akkor már nem teszik. De sajnós az ördög jelenik meg az ő személyükben, az egyházban, mert mit mond az ördög az Evangélium? Kezdetől fogva gyilkos volt. Annamari a következő légy szíves.

29. válasz: Számomra Egyházam megalapítása előtt is világos volt, hogy szeretnem kell mindenkit,.... mindenkinek szól e felhívásom: Engedj be magadba, hogy mindenkit szerethessek általad. Céлом nem a szeretés. Az LÉNYEM. Céлом a szövegelés, a tanítás, az örömhír hirdetése.

- Az egyházat megalapító Jézus, mint szeretetlénny célja, az örömhír hirdetése.

Ildikó: Jézus nem beszélt az Ő egyháza alapításáról.

János: Igen. Ez is erősen a Feri bácsi látásmódját tükrözi, főleg abban a szöveg összefüggés vonatkozásában, hogy szeretnem kell mindenkit. Ez elég durva.

Ildikó: Mindenkinek szól a felhívásom. Ez nem felhívás.

János: Például. Azt mondja,

„Céлом nem a szeretés.”

Mi volt Jézusnak a célja?

Annamari: A tanítás.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Fogadják be *Őt*, mint az Atya küldöttét.

János: Akkor meg kell, hogy mondjam, célját tekintve kudarcot vallott, minden tekintetben, a mai napig.

Timi: Kudarcot vallott, így van.

János: Akkor olyan céllal jön le, amellyel eleve kudarcot vallhat, mint Isten?

Marika: Az nem lehet.

Ildikó: Ez is olyan furcsa, hogy mi az, hogy célom a szövegelés. A tanítás, az elég lett volna.

János: De hát nem tanultunk.

Ildikó: Így van.

János: Nem érte el a célját. Akkor olyan célt tűzött ki magának, amit kétezer éve nem tud elérni?

Ildikó: Nem, ez olyan erőltetett.

Ivett: Szerintem semmilyen célt nem tűzött ki maga elé. Nem teljesítményről van szó.

János: Van célja Jézusnak és volt célja Jézusnak.

Kata: Az, hogy bemutassa az Atyát.

János: Bemutatta az Atyát. Nincs más célja, mert *Ő* és az Atya, Egy. Nem lehet más célja. A tanítás eszköze volt és nem célja.

Kata: Erre.

János: Egészen pontosan. Tehát ha célban gondolkodunk, nem szükséges, mert csak félre vezet bennünket, akkor én azt gondolom, hogy az Atyát tudjuk megfogalmazni célként, melynek eszköze a tanítás.

Annamari: És akkor, el is érte a célját.

János: Világos. Hát gondolj bele, az Isten úgy jön el, hogy tudja, nem éri el a célját?

Akkor el sem jön.

János: Ebben a szövegben az a lényeg, hogy:

- Az egyházat megalapító Jézus, mint szeretetlény célja, az örömhír hirdetése.

Nézzük meg az utolsó kigyűjtést. Márti.

620. válasz: Én valóban mindenható vagyok a szeretet körén belül, s így nem baj, ha a földi életben a szeretet nem élvezet, hanem áldozat.

- Jézus mindenhatósága ellensúlyozza a szeretet áldozat jellegét.

János: Köszönöm. Mit szóltok hozzá?

„Én valóban mindenható vagyok a szeretet körén belül.”

Ildikó: Ilyet nem mond az Isten, ezt vagy tudja valaki, vagy nem, de ezt nem Ő fogja mondani, hogy én mindenható vagyok.

Márti: Feri bácsinak ez egy alapvető tanítása volt.

János: Azt hiszem, hogy ezzel a mindenhatósággal így nem tudunk mit kezdeni, korábban sem tudtunk, mert az Isten nem mindenható. Hanem?

Mindenhol ható.

„Így nem baj, ha a földi életben a szeretet nem élvezet,”

János: De ezt így megfogalmazni, hogy ez így nem baj. Mondja Jézus. Emberi látásmód nyomja rá a bélyegét a szövegre, amelyben keveredik egy egyházi látásmód, egy személyi látásmód, az újjal. Vitathatatlan, hogy megjelenik benne az új is. Van-e az elhangzottakhoz mondanivaló, kérdés, gondolat.

Márti: Az utolsó idézethez mondanám azt, hogy a tanítvány számára a Jézusi szeretet megélése, annak a befogadása, mint erkölcsi értékrend súlypontja, az nem áldozat.

János: Mit szóltok hozzá?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Ez így rendben van, tiszta sor.

János: De nem is élvezet, hanem öröm.

Marika: Tudati cselekvés.

János: Az érzelmi is?

Marika: Az is.

Timi: Ahogyan mentünk végig a kigyújtéseken, az jutott eszembe, hogy mindegyik kigyújtás alapján, valamelyest eltér, eltérő istenkép illetve szeretetkép fogalmazódott meg. Erről az angyalnak az a tanítása jutott eszembe, minden csak álom, csak kép. Tehát az ószövetségi embereknek is volt egyfajta képe az Istenről, a szeretetről. Szintén volt egy képük az Istenről, a szeretetről azoknak is, akik az evangéliumot írták és ők azokat a képeket tudták továbbadni. Ugyanakkor Feri bácsinak is volt egyfajta képe, tehát mint ember, a teljességet senki sem tudta le hozni. Érdekes, hogy változik, és tényleg fejlődik ez a kép, amelyet a három kigyújtás alapján látni lehet. Mindenkor másképpen látták. Nekem ez örömet szerez, mert maga az jó, hogy az emberek akarják látni az Istent, törekedtek arra évezredek óta, hogy megfogalmazzák az Istent és a szeretetet, és ez jó. Jó, hogy mi is beszélünk róla és törekszünk a valóságos Istent és szeretetet megismerni.

János: Köszönöm.

Ildikó: Nekem meg az jutott eszembe, hogy az Öcsi bácsitól hallottam először ezt a szót, hogy mindenhol ható. Akkor is csodálkoztam rajta, hogy ezt mondta.

Kata: A Feri bácsi is olyan sok oldalról megközelíti a szeretetet és olyan sok tartalmat ad neki, a földi viszonylatairól nem is beszélve. Arra gondoltam, ha az üdvözülés szót használnánk helyette, akkor itt a tanításban sokkal egyértelmű lenne. Az evangéliumban is megkérdezik Jézust a tanítványok, hogy: Ki az, aki üdvözül? Jézus válaszol rá. Számomra ennek a tartalma egyszerűbb és könnyebben érthető az istenszeretet megfogalmazásának a vonatkozásában.

Márti: Vasárnap beszéltünk erről és akkor azt mondtuk, hogy a szeretet tanítása az tanítás függő. Ahány tanítás, annyiféleképpen fogalmazzák meg.

Kata: És mindegyikhez fel kell nőni.

János: A Timi hozzászólása generálta bennem azt a gondolatot, hogy megkérdezzem tőletek:

- Vajon az ősember hogyan találkozott a szeretettel, vagy találkozott-e a szeretet fogalmával?

Timi: Valamilyen módon biztos találkozott.

Ildikó: Nehéz elképzelni, hogy találkozott volna.

János: Az ősember.

Timi: Biztos vagyok benne, hogy a maga szintjén az ősember is találkozott.

A. Kati: Ha az ősember már a mai emberrel egy faj volt, vagy megjelent, mint a mai ember, akkor biztos, hogy kellett találkoznia vele.

Kata: Én azt gondolom, valósabb képe lehetett a szeretetről. Ha most ide veszem azokat a törzseket, akiknek kapcsolata volt az Istennel, ott természetes volt.

János: A természeti népeknél nem beszélnek szeretetről, sem az Isten vonatkozásában, sem a szellemek vonatkozásában. Az indián törzseknél sem. Csak tiszteletről beszéltek.

Kata: Nyilván más tartalmakat értettek alatta.

Marika: Azt gondolom az ösztön szintjén, mert ha az ósaszony ránézett a gyermekére, nyilván érzett iránta valamit, aminek nem tudott nevet adni. De ahogyan az állat is vigyázz a kölykére ösztönösen, az ősembernek talán fejlettebb volt a lelki élete.

János: Akkor az, hogy lehet, hogy napjainkban a szeretet, mint olyan, az erőszakkal szemben teljes mértékben háttérbe szorult. Eltelt több százezer év és a háború kapcsán jut eszembe, nem én találtam ki, de a hírekben lépten-nyomon azt hallom és azt olvasom, hogy amikor összeülnek tanácskozni arról, hogy mi legyen, és hogy legyen, a béke szó senkinek nem hagyja el az ajkát. A

békekötés, a tűzszünet, mint olyan, szóba kerül, de a szeretetről nincsen szó. Ilyen értelemben is mindenki, kivétel nélkül, a háborút akarja, ölni akar.

Marika: Uralkodni akar.

János: Nem. A háború az mindig ölés, pusztítás. Az eredménye az uralkodás, meg a pozíciója, azért mondhatják a vezetők mindig azt, hogy háború, háború, mert le akarják győzni a másikat. Amióta a történelmet írják, azóta a világon nem telt el nap, hogy háború ne terhelte volna a világot. Ez nem azt jelzi, hogy bármiféle mértékben a szeretet egy hajszálnyit is előrébb lépett volna, mértékét, súlyát, fontosságát, tekintve az erőszakkal szemben. Úgy tűnik, hogy az emberi test, mint olyan, főleg abban a gondolkodásban, amelyben a szellem vagy teljes mértékben háttérbe szorulva, vagy csak érintőlegesen, de mindenképpen háttérbe szorul és marad a test. A test, mely uralkodik a szellem fölött, amely az erőt képviseli, az erőszakot képviseli, az uralkodást, a birtoklást, az agressziót képviseli.

Elmesélem most nektek azt, amit nem akartam. Az én példám is megerősíti ezt, hogy az ember természete milyen. A Blaha Lujza téren jöttem ma át, idefelé jövet. Találkoztam egy emberrel, akivel az Ivett szinte minden nap találkozik, illetve azzal a jelenséggel, amit ez az ember képviselt. Egy 40 év körüli férfi, aki teljesen magánkívül volt, egy szakállas figura, ment keresztül az aluljárón és egyfolytában üvöltött. Nem mondom el miket üvöltött, de furcsa volt, mert később teljesen tisztán került elém, hogy megszálltként az ördög üvölt belőle. Olyan volt, mint amikor egy visszhangos barlangból jön egy rekedtes hang és elképesztő hangerővel betöltötte az egész Blaha Lujza teret.

Mi volt az első gondolatom? Hogyan utasítanám rendre. S elszégyelltem magamat, mert utána jutott eszembe, hogy-hogy nem az jut az eszembe, hogyan szabadítsam meg a gonosztól. Most itt az emberi természetre szeretnék utalni. Mióta tanulom Jézust és a természetemnek nem tudom elhagyni azt a vonatkozását, hogy akár ilyen esetben is ne az jusson eszembe, hogy ezt az embert meg kéne szabadítani a gonosztól, nem pedig gatyába rázni. Amit nem is lehetne, mert már nem ura magának. Kristálytiszán láttam, mint az ördög az evangéliumi szövegekben, amikor Jézus találkozik ezekkel a megszállott emberekkel. Rángatta a görcs, de főleg ez a hang, ahogy betöltötte az egész teret. És ebben nem segít az, hogy az embernek ez az irányultsága, ez a lelkülete uralkodik rajta. Tehát, még mindig nem tudott Jézus úgy átalakítani engem, hogy ilyenkor az jusson az eszembe, hogyan lehetne őt megszabadítani ettől.

Utalni akarok arra, hogy milyen az ember természete, hogy a szeretet, mint olyan, onnan, hova jutott. Hát mi lehetett akkor, ha a napjainkban ez van. Az,

hogy nem tudják, hogy mi a szeretet, vagy hogyan van, vagy mint van, az elsősorban érzelmi tevékenység. Valóban az anya-gyerek viszonylat, családi viszonylat, a baráti viszonylat, ezek a közelebbi kapcsolatok szülik meg azt a szeretetgondolatot, hogy szeretem őt érzelmileg.

Ha ez a gondolat még az Ószövetségben embernek Istennél való bejelentkezésénél is olyan variációban került terítékre, hogy féld az Istent és szeresd. Engedelmeskedj és szeresd. Tehát, nyilván valamilyen kevert formában, de már valóban egyáltalán szóba kerül, mert korábban, egyetlen egy istenismeretnél sem, kivéve Zarathustrát, nem jelent meg az-az igény, hogy szeresd az Istent, az, hogy féld az istent. Minden uralkodótól, aki a földön élt, félni kellett és meg is volt az oka, mert azzal a hatalommal, amivel rendelkeztek, csak visszaélni tudtak. Olyan, hogy szereti a népét, hogy a nép szereti őt, ez nagyon szép szöveg, csak a valóság biztos, hogy nem tükrözte ezt az állapotot.

Egyáltalán az volt az előrelépés, hogy megjelent az Istenhit vonatkozásában a szeretet szava. Kiteljesedett jobban az Evangéliumok tanításában, sajátos értelmezést kapott. Egyre növekvő hatalmat kapott a Hang tanításában, de csak a tanításában. A templomban nem a szeretetre tanították őket, hanem az istenfélelemre és tanítják ma is a tiszteletre, az engedelmességre. Nem az emberek, hanem az egyház vonatkozásában. Hogyan szüli ez meg a szeretetet?

Timi: Én azt hiszem János, hogy az élet természete, az a szeretet. Ezért tudok a Katával nagyon egyetérteni, mert biztos, hogy a természeti népeknél, az ősembereknél, vagy akár az állatoknál, a növényeknél, de egyáltalán az egész mindenségénél, még az anyag szintjén is én úgy látom, hogy a szeretetből van minden. Ez a természete. Ez egy fogalom és mi emberek mindenről fogalmakat alkotunk, de valahol ez a lényeg. Minden ebből van, ebből születik, ez az Isten, ez hat át mindent.

Utána mit tudunk belőle csinálni a gondolkodásunkkal? Igen az-az, amit te itt összefoglaltál, hogy igen, ide tudunk eljutni, hogy halált, a pusztítást hozzuk létre. Valóban ennek köszönő viszonya nincs a szeretetnek. Sajnos ez még a vallásosságban is megjelenik, de az a nagyszerű, hogy vissza tudunk ehhez találni.

Az angyal könyv hatalmas segítség ebben és igen is vissza tudunk találni az Isten áradó szeretetéhez, ami köszönőviszonyban nincs ezekkel a dolgokkal, amiket az ember ki tud agyalni ebben a témakörben. Nagyon örülök, hogy erről beszélünk és törekszünk arra, hogy ezt éljük és közelebb jussunk ahhoz a képhez, ami a valóság képe a szeretetről, az Istenről. E nélkül, valóban az, az ember, amit te elmondta.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Így legyen. Annyit hadd tegyek hozzá, hogy a természeti népeknél nincs Isten. Az Isten, a természet. A villámlást, az időjárást, a fákat, a növényeket tisztelik istenként, ezért nem személyesítik meg és ilyen értelemben a szeretet nem tud megjelenni semmilyen szinten. Maga a szeretet nem kerül szóba.

Timi: Fogalmában lehet, hogy nem.

János: Ott ennek a hatalmát élik meg, de nyilván a családi életükben valamilyen jelzése csak kell, hogy legyen. Menjünk tovább, kezdjük el az angyalt. Ivett te jössz.

A SZERETET

Az angyal tanításában:

A szeretet hordozója a fénynek.

A SZERETET FÉNY NÉLKÜL SEMMI.

A FÉNY SZERETET NÉLKÜL SEMMI. (4. b. G.)

- A szeretet és Fény EGY.

János: Milyen szeretet?

Kata: Az égi szeretet.

János: Aztán, milyen szeretet?

Annamari: Az Isten szeretete.

János: Az a szeretet, az maga az Isten. Köze nincs az emberi szeretethez, ezt szeretném hangsúlyozni. Amikor arról beszélünk, hogy az Isten kiárad, ezek emberi szavak, melyekben vannak fogalmaink, tapasztalataink, de hogy ezzel az Isten miképp azonosítható, azt nem tudjuk. Az angyal, amikor kiejti az Isten szavát, mélyen elhallgat, mert annyira másról van szó. A teljeségről. Ezt a szeretetet, amit tanul az ember az Istentől, a világ nem biztos, hogy szeretetként értelmezi, mert a szeretet tud nemet is mondani. Ha nemmel találkozik, akkor: Így szeretsz? Tehát a fény és a szeretet ebben a vonatkozásban, egy. Akkor, az csak az Isten lehet. Van-e gondolat, hozzászólás, kérdés? Mi is csak azt tudjuk tenni, hogy elhallgatunk.

Kata: Egy gondolat, amiről az angyal tanít, hogy amíg a szeretet visszavár, addig, az nem szeretet.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Igen. Az hamis. Addig az csak kölcsön van. A Hang azt is mondja, hogy az akkor üzlet.

Marika: Na de ha az anyuka várja haza gyerekét, az üzlet?

János: Az, nem visszavár. Mikor vár vissza valaki szeretetet?

Marika: Ha szeretné, hogy szeressék őt.

János: Ez olyan, hogy én, szeretlek téged, ezért visszavárom, hogy te is szeress engem.

Marika: Az nem vissza, hanem viszont.

János: Te, a viszont szót használod, de a vissza várról van szó.

Marika: Akkor ez üzlet, valamit valamiért.

János: Világos.

Márti: Itt szó van a fényről is és ezzel kapcsolatban mondom azt, hogy az Istent fényként megjeleníteni szinte minden vallásban megjelenik, mint szimbólum.

János: Köszönöm. Ildikó van-e hozzászólásod ehhez?

Ildikó: A szeretet vonatkozásában különbség van a földi és az égi szeretet között.

János: Mehetünk tovább. A. Kati, te jössz.

A piros az Érosz - a **földi szeretet**. - A kék - égi. - A bíbor - az **Ő** színe. (4. b. L.)
- **Más a földi és más az égi szeretet.**

János: Én ebből azt szűrtem le, hogy más a földi és más az égi szeretet, mint ahogy más, a földi fény és más az égi fény.

Annamari: Viszont, ha jól emlékszem, a pirosat és a kéket, ha összekeverjük, akkor bíbort kapunk. Tehát az **Ő** szeretetében mind a kettő benne van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: A bíbor és a kék és a piros miben van benne? A fehérben.

Marika: Ami a fény.

János: Igen. Tehát, nagyon komoly alátámasztást nyertünk azzal a szemléletünkkel kapcsolatban, hogy különbséget tudjunk tenni az égi és a földi szeretet között. Ez a későbbiekben, abban is segítségünkre lesz talán, hogy különbséget tudjunk tenni, a földi és az égi szerelem között. Az eddigi tanulmányainkban mindig találtunk-e különbséget a földi és az égi megfogalmazások tartalma között?

Annamari: Igen.

János: Mindig találtunk.

Kata: Szükségszerű is, mert a szellemi tartalmakról beszélünk.

János: Így van, a földit már nem kell tanulnunk, mert azt már ismerjük, de az égit, mint ismeretlent, bizony tanulnunk kell, meg kell vele ismerkednünk.

Annamari: És pont az a feladatunk, hogy ezt a földit alakítsuk át égivé.

János: Így van. Magunkban. Kata folytasd.

- Az igazi érzelem *mozdulatlan*. - Te még egyszer **ezt szereted**, egyszer azt.
AZ IGAZI MOZDULATLAN, - **MINDENT SZERET ÉS ÁRASZT.**(10. b. G.)
- Az Istennek Egy az érzelme, ami kiárad és szeret.

János: Amint említettem, mi nevezzük ezt szeretetnek.

Marika: Meg érzelemnek.

János: Mi látjuk el jelzőkkel, hogy tudjuk, hogy miről beszélünk, mert mi különbséget tudunk tenni. Ellentétpár világban élünk, mint a világosság és a sötétség, a hideg és a meleg, a nappali és az éjszaka és lehetne tovább sorolni. Az Istennél ilyen nincs. Nagyon új volt nekem ez a mondat, amikor először olvastam, hogy: *Az igazi mozdulatlan*. Korábban a Hangban azt tanultam, hogy a szeretet elsősorban nem érzelem. Nem az érzelem ül a bakon, hanem, mondjad Ildikó!

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Hanem az értelem.

János: Hanem az értelem, a jót akarás. Az a szeretet, a Hang erre tanított bennünket. Miért próbálta hangsúlyozni, hogy a szeretet elsősorban nem érzelem?

Annamari: *Szeresd ellenségedet*, azt nem lehet érzelemmel.

János: Nagyon jó.

Márti: A hétköznapi értelemben az emberek a szeretet alatt, az érzelmet értik.

János: Szinte kizárólagosan.

Timi: Pontosan azt, ami ide le van írva, hogy:

„Te még egyszer ezt szereted, egyszer azt.”

János: És főleg tele érzelemmel, ezért hangsúlyozta ki a Hang, hogy az isteni szeretet elsősorban nem érzelem, hanem jót akarás. Félreértés ne essék, így is sántít egy kicsit a dolog, de mindenféleképp közelebb van a valósághoz. Azt javaslom, itt álljunk meg, a jövő héten innen folytatjuk.

Annamari: Úgy gondolom eddig nem nagyon maradtam le.

János: Az angyal olyasmiről tanít bennünket, amit eddig sem az evangéliumok, sem a Hang, nem tudtak erről megfogalmazni. Az Ószövetségről meg nem is beszélve. Tehát, vár ránk az ÚJ.

Ámen. Köszönjük.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István